

JÉZUS NEVÉT SEGÍTSÉGÜL HÍVNI

2016. október 2.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Kezdjük el mondani ezt a drága nevet, hogy Jézus, Jézus, Jézus, Jézus! Nincs nála fenségesebb név! Közben a szívedben is érezd, hogy Őt szólítod. Tudd, hogy ez a név fenséges és magasztos! Közben tovább szólítsd azt a nevet, és emlékezz meg arról, hogy ez a név neked adatott, a Jézus neve!

Meg van írva, hogy aki csak *segítségül hívja* az Ő nevét, megtartatik, és lásd magad ebbe a szent névbe *beburkolva*! Ebben a szent névben, az Ő erejében! Az Ő erejének a teljességében! A drága szent név! Nincs magasztosabb ennél a névnél, e név fölött nincs név, amely magasztos lenne, ami dicső lenne.

Elköteleztük magunkat, hogy tanulmányozzuk ezt a nevet, a Biblia szerint. Már két vasárnap ezt tesszük, és most folytatni fogjuk, mert még nem merítettük ki Jézus nevének gazdagságát. A Biblia lapjairól sem, meg az életünkben sem.

Ennek a névnek a *gazdagsága* oly lenyűgöző, és oly csodálatos, hogy meg kell engednünk, hogy közelebb jöjjön a szívünkhöz az, hogy mit jelent, amikor kiejtjük ezt a csodálatos nevet, a Jézus nevét! Újra kezdjük mondani, hogy Jézus, Jézus, Jézus!

Az ajkaidon kell lenni, az ajkaidon, és a szádban az Igének! *Szívedben és a szádban*, a szívedben és a szádban! Mondogassuk ezt a nevet: Jézus, Jézus, és közben gyönyörködjünk benne! Jézus, Jézus, Jézus! Drága Jézus, magasztalom ezt a nevet! Jézus, Jézus!

Ha ezt a nevet nem tudod kimondani örömmel, akkor még közeledj egy kicsit, és mondd: Jézus, Jézus, drága Jézus! Emeld fel a kezedet talán, és úgy kezd el dicsérni ezt a nevet! Drága Jézus, Jézus, Te vagy az én mindenem, Te vagy az én gyönyörűségem! Benned van a teljességem!

Ez a név *felmagasztaltatott*, ezt a nevet dicsérem, hogy Jézus, Jézus! Gyönyörködj! Kezdj el gyönyörködni benne! Jézus, Jézus! Mindenek a *lábaid alá* vettettek, Jézus! Áldott légy, Jézus! Jézus, Jézus, Jézus Krisztus! Benned gyönyörködöm, e névben gyönyörködöm!

E név *felmagasztalásában* gyönyörködöm az életemben! Jézus nevében járulok a *trón elé*! Jézus lett az életem *Ura* és Megváltója! Jézus lett a *királyom*! Dicsőség legyen neked, Jézus, Jézus! Ezt a nevet, ha *kiejted*, a Szent Szellem abban a pillanatban *munkába* indul, hogy felmagasztalja, hogy megdicsőítse ezt a nevet. Ó, halleluja! A Jézust, a Jézust!

Ezt a nevet ünnepelni jöttünk ma! A Jézust, a Jézust! A drága Jézust! És még mindig szólítjuk az Ő nevét. Aki segítségül hívja az Ő nevét, bármely helyzet felett, őt megszabadítom, erők jönnek létre. Megszabadítás, üdvösség, gyógyulás jön elő. Amire szükséged van.

Isten a *teljességet* adta ebben a névben. Mire van szükséged? Anyagiakra van szükséged? Jézus nevét szólítsd az anyagi életedre! A Jézus nevét! Jézus nevét! A Jézust, a Jézust! Ennél nincs fenségesebb név! Jézus, Jézus! Ó, a dicsőséges név!

Lásd magad *győztesnek* ebben a névben, a Jézus nevében! Aki segítségül hívja ezt a nevet. Ó, halleluja! Akiről neveztetik minden nemzetiség, mennyen és földön. Jézus, Jézus, Jézus! Drága Jézus! Halleluja! Jézus! Halleluja! Halleluja, dicsőség neked!

Érzékeled-e, hogy a Szellem másképp van jelen? Abban a pillanatban, ahogy Jézusra *fókuszálsz*, a Szellem *megnyilvánul*. Megjelenik, kijelentéseket hoz. Közösségbe kerülsz, amire annyira vágyik a Szent Szellem. Ez a közösségünk Jézusban van meg, nincs máshol. Nem jön semmilyen más módon, csak a Jézus nevére. Halleluja!

Még egy kicsit maradjunk, időzzünk Vele. Jézus gyönyörű nevével, Jézussal. Jézus neve! Jézus nevét lásd, hogy felemeled a trón elé, és hálákat adsz, hogy ezt neked adta. Ezt a *nevet neked adta*, hogy győzelmeket vegyél benne. Hogy *győzelmeket* jelents ki ebben a névben. Hogy prófétálhass ebben a névben, hogy a kezeidet a betegekre tehesd ebben a névben.

A Jézus nevében teszed ezt. Jézus nevében! Jézus nevében veszed a teljességet, Jézus nevében veszed a Szent Szellemet, Jézus nevében van minden cselekedeted, Jézus nevében vannak a hálaadásaid a trón előtt. Jézus nevében!

A drága Jézus, az Úr nevét jöttünk ünnepelni ma. Az Ő neve felmagasztaltatik. A drága szent név. A mindenható, örökkévaló Isten legfelségesebb neve. Halleluja, dicsőség legyen Istennek, ámen! Otthon is gyakorolhatod ezt, hogy elmélyedsz az Úr Igéjében!

Így kezdjed: Jézus nevére minden névnek térdet kell hajtani! Hogyha rossz gondolatokkal küszködsz, depresszióval küszködsz, nyomasztás van, bármilyen gondod van, és szeretnél időt tölteni az Úrral, így menj be a közösségébe!

Hívd Jézus nevét egy pár percig, hogy megváltozzon körülötted az a légkör, mert a Jézus nevére *világosság fog áradni*, és az elnyeli a sötétséget. Az elnyeli a rossz gondolatokat, elnyeli a nyomasztó gondolataidat, vagy a hangulataidat, vagy a depressziót, vagy a reménytelenséget, amit látsz.

Ha Jézus nevét elkezded *segítségül hívni*, csak ennyit teszel, hogy *felemeled a kezed*, és ezt a drága szent nevet elkezded szólítani, szólítani Őt. Mert a Jézus neve megcselekszi, hogy világosságot hoz, hogy vigasztalást hoz, hogy új reménységet hoz. Egy szellemi közösségbe emel téged, ahol nem voltál addig.

Tedd ezt meg, és gyakorold otthon, mert az Igében való *elmélkedés* itt kezdődik! Jézus nevére *nyílik meg* az egész szellemi birodalom. Most, hogy ezt megtettük, és belementünk a Szellemnek ebbe a csodálatos közösségébe, ahol most vagyunk, kinyitjuk a Bibliánkat a János evangélium 17. fejezeténél, Jézus főpapi imájánál.

(A térdben gyógyító munkája van a drága Szent Szellemnek, köszönjük Neki! Csontokban és a szemben is gyógyulás lesz ma. A szívben volt érzékelhető, hogy megújítás lesz, a Jézus nevében! Ő a Gyógyító, az Ő nevében van a gyógyulás!)

Jézus főpapi imáját olvassuk. Három igehely is van, ahol a Jézus Krisztusunk, a főpapunk arra hivatkozik, hogy Ő a szolgálatát itt az Atya nevében végezte. Az Atya nevében végezte, aki küldte Őt erre a szolgálatra.

JÁNOS 17,6.

6. Megjelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nékem adtál: tiéid voltak, és nekem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották.

Jézus szolgálata az volt, hogy *megismertesse az Atya nevét*, akit addig csak úgy ismertek, hogy Isten, megismertesse velük, mint az én Atyámat. Hogy íme, felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz. Az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez. Az Atya nevét jött megismertetni az emberekkel, hogy megismertessem a Te nevedet az emberekkel – mondja Jézus.

Az Ószövetségben rengeteg utalást találunk, amikor *Isten nevében* történik az ellenség legyőzése, a próféta szava, a csodák sokasága Isten nevében jön elő. Jézus a név ismeretére utal, hogy amiket én cselekedtem, azt mind a Te nevedben tettem – mondja. Újra utal erre:

JÁNOS 17,11.

11. És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!

Abban az időben, amikor Jézus a földön járt, az Ő neve még nem magasztaltatott föl. Jézus tehát Isten megbízásából, az Ő *Atyja nevében* cselekedte meg azokat a csodákat. És azt tanította a népnek, hogy a Te nevedben tartsd meg őket, akiket nékem adtál. Mert Te küldtél engem, és én azért jöttem, hogy a Te nevedet megjelentsem nekik. Az Atya nevét.

Ekkor Jézus neve még nem magasztaltatott fel, ahogy a mai napon felmagasztaltatott, és nekünk adatott. Ez egy átmeneti időszak volt, amíg Jézus a földön járt, az Ószövetségből az Újszövetségbe. A 26-os versben újra utal erre a névre. Háromszor fordul elő ebben a három imában, hogy hivatkozik az Atya nevére. A Te nevedben, mondja.

JÁNOS 17,26.

26. És megismertettem ővelük a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen őbennük, amellyel engem szeretted, és én is őbennük legyek.

Újra az Atya neve kerül elő. Ezeket a csodákat, amiket láttatok, mondja a tanítványoknak, az Atya nevében tettem, és azért, hogy *megismertessem az Atya nevét* veletek. Mindazt az erőt és hatalmat, képességet és mindentudást, amit az *Atya képvisel*, ami benne van az Ő nevében. Az mennyei Atya nevében.

Az Ószövetségben sokféle néven találkozunk a mennyei Atyával. Minden egyes név jelentésének volt egy csodálatos tartalma, amivel felfedte magát Isten. El Shaddai, például, a bőséges Isten, az *ellátás* Istene, a mindenek felett való Isten.

Vagy a Jahve Raffá, az Úr, a te *gyógyítód*. Isten bemutatkozott abban a névben, hogy én vagyok a te gyógyítód, és én meggyógyítalak téged. Vagy a M’Kaddesh névben, az Úr a te Istened, aki *megigazít* téged. Aki a te igazságod lesz.

Minden egyes nevében *hordozott egy jelentést* a népe számára. Bemutatkozott, hogy én vagyok az az Isten, aki ezt megcselekszem. Ezeket a *neveit hozta el* Jézus Krisztus, hogy bemutassa a tanítványoknak és a népnek.

Most pedig ebben az új korszakban, amiben élünk, a Jézus Krisztus neve adatott így, a Szent Szellem ismerteti meg velünk a Jézus Krisztus hatalmas nevét és erejét, amikor azt kiejtjük. Jézus azért jött, hogy *bemutassa az Atya nevét*.

És amikor Jézus neve felmagasztaltatott, ezt a *nevet* azonnal *átadja* a tanítványoknak. Azt mondja, hogy az én nevedben menjetek, és hirdessétek az Evangéliumot. Az én nevedben

ördögöket fogtok űzni, azok *térdet hajtanak* és eltávoznak. Az én nevemben cselekszitek majd ezeket, és aki ezt a szent nevet felmagasztalja, az pedig a Szent Szellem. Akit szintén az Ő nevében veszünk.

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy menjetek, és szabadon aláírhattok az én nevemben, *aláírási jogot kaptok!* Amelyik kérvényre ráírjátok a nevemet, az megvan nektek! Aláírhatsz az én nevemben! A Jézus nevében! Jézus a nevének teljességében nekünk adatott. Mindaz, ami Jézus ebben a felmagasztaltatott győzelemben, az benne van az Ő nevében. Ez egy alapelv volt.

Jézus az *Atya nevében* cselekedett. Mi pedig, akiket kiküldött a világba, és felruházott evvel a hatalommal, mi *Jézus nevében* kell, hogy cselekedjünk. Mi azért lettünk kiküldve a világba, hogy az Ő nevet megjelentsük. Hogy az Ő neve mindazt meg tudja cselekedni, amit Ő maga cselekedne, ha itt lenne a földön. Mert Ő felvitetett a mennybe, és azt mondta, a nevemet itt hagyom nektek. Az én nevemet.

Szabadon aláírhatsz ebben a névben, *felhatalmazott* rá. Ha kiejted ezt a nevet, ott vagyok ebben a névben. Ez az *üzenete* Jézus nevének, amit a hívőknek meg kell érteniük. Olyan pontosan, mintha maga Jézus lenne ott, az Ő nevében. Ugyanaz a *gazdagság* benne van Jézus nevében, mint hogyha maga Jézus itt járna közöttünk.

Tudjuk, hogy Jézus fönt van az Atya jobbján, felmagasztaltatott, és a nevét hagyta ránk. Aki *megismerteti* a Jézus nevét velünk és a világgal, az pedig a drága *Szent Szellem*, a Segítő, aki végzi ezt a szolgálatot. Kiejtjük Jézus nevét, és Isten ereje működésbe lép.

A mai napig tanuljuk, hogy milyen gazdagság van ebben a névben. Minden pillanatban megnyilvánul ez a gazdagság, újabb és újabb formában, ahogy élünk ezzel a névvel, ahogy szólítunk ebben a névben, ahogy *elrendeléseket* teszünk ebben a névben. Rendeld el, és meglesz néked! Már az Ószövetség tanítja ezt az *alapelvet*. A hitünket így használhatjuk.

Ha Jézus *nevében* teszed ezt az *elrendelést*, akkor jársz a János 14. alapján, hogy amit csak parancsoltok az én nevemben, megcselekszem azt. Amit csak elrendelsz ebben a névben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Jézus neve fog *felmagasztaltatni*. Az Atya *megdicsőül* ebben a névben. A Jézus nevében, ami ránk hagyatott.

Nézzük meg, hogy hogyan lett ez a név ilyen mindenhatóvá? Mert amikor Jézus a földön járt, akkor még nem élt ezzel a névvel, hanem azt mondta, hogy az én Atyámnak a nevében vannak mindezek. Hogy történt az, hogy a Jézus *neve* ily csodálatos *gazdagsággá* nőtte ki magát? Nézzük meg a Filippi levélben.

Jézus nevének gazdagsága közelebb kell, hogy kerüljön hozzánk, hogy meg tudjon törni minden igát az életünkben! Amiben hiszünk, tudjuk meg, hogy megvan nekünk, ha Jézus nevében kértük. Azok a kérések megvannak, mert Jézus nevében kértük. Jézus nevében rendeltük. Nézzük a Filippi levelet! Jártunk már itt a múlt héten, most csak röviden olvassuk.

FILIPPI 2,8–11.

8. ... engedelmes lévén halálíg, mégpedig a keresztfának haláláig.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza neki oly nevet, amely minden név fölött való;

Ez egy engedelmesség volt Jézus részéről. Jézus megcselekedte *engedelmességben* a *megváltásnak* minden mozzanatát, mindazt, amit róla megprófétáltak, meg kellett cselekednie. Amikor ezeket megcselekedte, Isten *felmagasztalta* Őt, és ajándékozott neki *olyan nevet*, hogy ez a név fel lett ruházva ezzel a *teljhatalommal*.

Ajándékozott neki oly nevet, ami *minden név fölött* való. Mondd, hogy minden név! Most gondolhatsz a diagnózisra, amit kaptál legutóbb, vagy a banki zárolásodra, vagy bármilyen helyzetre. Zárolták a bankszámládat? Amivel csak szembesülsz ebben a pillanatban, minden helyzet, és minden név fölött adatott ez a név.

FILIPPI 2,8–11.

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és föld alatt valóké.

Megoldásnak kell akkor jönni, akármivel is szembesülsz az életben! Ha Jézus nevét kiejted, annak térdet kell hajtania! Térdet kell *hajtania*! Jézus nevére minden térd meghajoljon! Mennyieieké, földieké és föld alatt valóké! Bárhonnan is van az ellenséges támadás, Jézus nevére térdet hajt.

11. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

A térdek meghajolnak, a nyelvek pedig megvallást tesznek. Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus *Úr* az Atya Isten dicsőségére! Jézus Krisztus *Úr minden helyzet felett*! Ha te kijelented az *úr voltát*, a Szellem ereje jelen van és kezébe veszi. Jézus Krisztus *úr voltát* ki kell jelentened, ha kikérettél egy hitharcra. Ebben a helyzetben Jézus Krisztus az *Úr*!

A gyermekeim felett a Jézus Krisztus az *Úr*! A munkahelyem minden helyzete, ügyes-bajos dolga felett Jézus Krisztus az *Úr*! Az *úr voltát* ki kell jelentened, hogy tudjon *uralkodni*. Ekkor a *kezébe adtad* azt a helyzetet, és az *Ő* teljhatalma működésbe lép. Az ereje elkezd munkálkodni, és megoldások jönnek.

Az *angyali* birodalom megmozdul és elkezd cselekedni, kimegy, és meghozza a megoldást, ha kell, az anyagiakat. Áttöréseket hoz. *Áttörés angyalai* is vannak. *Anyagi gyarapodásra* kirendelt angyalok vannak. *Gyógyító angyalok* vannak. Az angyali birodalom nagyon gazdag és nagyon sokrétű birodalom.

És amire *szükség van*, azokat az osztagokat fogja maga a főpapod mozgósítani, ha *kijelented*, hogy Jézus Krisztus *Úr* a helyzet felett. Jézus az *Úr*! Jézus az *Úr*! Vedd elő a diagnózist, emeld fel: Jézus az *Úr* e felett a helyzet felett! Jézus az *Úr* a diagnózis felett, és Jézus nevében eltörölheted azt, és annak térdet kell hajtania, és jönnie kell a gyógyulásnak az Ige szerint!

Én láttam nagyon sok csodát a Jézus nevére. A Jézus nevében való hit által történnek ezek. A tanítások azért vannak, hogy te a *hitedben felbátorodj*, hogy ne alkudjál meg helyzetekkel, hanem mondd, hogy Jézus nevében ez a helyzet *megmozdul*!

Jézus nevében ezek a sátáni erők eltörlődnek! Jézus nevében ez a *gyógyulás* nagy gyorsasággal előjön! Jézus nevében ezek a tünetek eltávoznak, mert térdet hajtának! A Jézus nevében! Jézus nevében a *rossz álmok* ereje megtört, mert Jézus az *Úr* az álmaim felett! Erről szól ez az Ige. Jézus *úr voltáról*. Hogy *úrrá tesszük* Jézust abban a helyzetben.

Azért tehetjük meg, mert a neve *minden név fölé* fölmagasztaltatott. Minden név fölé. Erre bátorít minket az Ige az Efézusi levélben is. Kapunk ott is egy magyarázatot erről az első fejezetben. Csodálatos egyszerűséggel mondja az Ige, hogy az *Ő* hatalma erejének munkáját megmutatta a Krisztusban, amikor feltámasztotta *Őt* a halálból.

EFÉZUS 1,19–21.

19. És mi az *Ő* hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az *Ő* hatalma erejének ama munkája szerint,

20. Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta *Őt* a halálból, és ültette *Őt* a maga jobbára a mennyekben.

Jézust a halálból hozta elő Isten. Jézus nincs köztünk. Az Atya *jobbára emeltetett* a mennybe. Nézzük meg, hogy hova ültette Őt? Kijelenti azt a helyet.

EFÉZUS 1,19–21.

20. Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben.

21. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőben is.

Feljebb magasztaltatott Jézus, minden név fölött. Ezt akkor kapta meg, amikor *feltámadt* a halálból. Ezért mondja azt, hogy az én Atyám nevében tartottalak eddig meg benneteket. Neki is *hivatkoznia* kellett egy névre, amelyben a menny *ereje* meg tudott jelenni a földön.

Amikor Jézus ezt a *nevet elnyerte* – mert az Atya adta neki ezt, hogy egy minden név fölé felmagasztaltatott nevet kapott –, akkor Jézus ezt a nevet *odaadta nekünk*. Kiküld minket, hogy ebben a névben *menjete*k és hirdessétek az Evangéliumot, a Jézus nevében! Ebben a névben tegyétek a kezeteket a betegekre és *uralkodjatok*!

Ebben a névben adjatok hálákat, ebben a névben kérjete

és ebben a névben cselekedjete

mindent, szóval vagy tettel! Fogjuk olvasni ezeket az Igéket. Miért hangsúlyozza ki ennyire az Írás, hogy mindent ebben a névben cselekedjünk? Mindent!

Amikor ezt a nevet *kiejtjük*, akkor a sötétség ereje *oszlani* kezd. Az egész szellemi birodalom ismeri ezt a nevet. Tudják, hogy *legyőzettek* ebben a névben. Jézus neve a miénk! Élünk-e vele? Vagy belenyugszunk a körülményeinkbe?

Szólítjuk-e ebben a névben a megoldásokat? Akarjuk-e látni a győzelmeket ebben a névben? Isten oly egyszerűvé tette ezt a számunkra. Nekünk adta ezt a nevet. Éljetek vele! Ebben a névben.

Múlt héten jártunk a Cselekedetek 3. fejezetében, az Ékes kapunál történt egy óriási csoda. Életében soha nem járt az az ember, nyomoréknak született. Ott koldult a templom kapujánál. Amikor az apostolok odaértek, az Ékes kapunál ez az ember alamizsnát kért tőlük, de nem pénzt adtak neki. Éppen nem volt náluk a kincsesládájuk.

Ezüstöm és aranyom nincsen nékem, mondja Péter. De van valami, amire nem is gondoltál, de ez lesz az, aminek igazán fogsz örülni. Van valami nálam, amit te nem ismeresz – mondta. Nézz miránk, mondták. Szemkontaktus. *Ide figyelj*, hogy teljesen megértsd, hogy most valami csodálatos történik, a *Jézus neve* fog elhangozni. Fogadd ezt a hitet! A názáreti Jézus Krisztus szent nevében *kelj fel és járj*!

Egy *parancsolat* hangzott el a Jézus nevében. Nem alamizsnát kapott, Istennek a *megnyilvánulását* kapta. Isten erejének, a Szent Szellemnek a megnyilvánulását úgy, hogy Jézus ott sem volt. Csak kiejtették ezt a nevet.

Kiejtették ezt a nevet, megfogták a kezénél, és ahogy az erő áradt bele a bokájába, láb-szárcsontjába, az egész ember *megépült*, megújult, és szökdécselve, ugrándozva, örömujjongással ment be velük a templomba. Ő, aki soha nem járt!

A Jézus *neve cselekedte*, és az Ő neve erősítette meg őt, mondja később Péter, amikor körbeállják az ámulatba esett emberek, és csodálkoztak, hogy mi történt? Mit csodálkoztok ezen? – mondja nekik. Miért kell ezen annyira csodálkozni? Nekik ennyire természetes volt a Jézus *nevének a használata*. Azok az emberek az életükben nem láttak ilyen csodát.

Azt mondta, hogy az Ő neve erősítette meg ezt az embert. Ki cselekedte? Az Ő neve! Ilyen természetes volt a régi időkben a tanítványoknak, hogy az Ő neve cselekszik! Jézus az Atya jobbán van és várja, hogy az ellenségei a lába alá vettetnek, megdicsőült testben gyönyörködik a menny birodalmában. Mert Ő elvégezte a részét, és a nevét ránk hagyta.

Aláírhatsz ebben a névben, mondja. Ahova írod a nevemet, ott vagyok. Ott cselekszem. Ez egy felhatalmazás. Üres biankó csekk. Avval töltöd ki, ami csak szükséges. Odairhatod a nevemet, mondja Jézus.

Az Ő neve erősítette meg ezt, azt mondja Péter. Nem mi cselekedtük. Ne úgy nézzetek, mintha mi tettük volna, hanem az Ő neve erősítette meg ezt, akit itt láttok és ismertek, és az a hit, ami az Ő nevében van. Ő neve adta neki ezt az épséget.

Van-e hitünk ebben a névben? Mindannyiunknak van, mert újjászülettünk. Növekvő hitünk van-e? Erősödik-e a hitünk benne, hogy a megmérettetésekben, amikor még nem látjuk, hogy megmozdulna, újra és újra kijelentjük, hogy Jézus neve a győzelem! És ezt meg kell látnom, és a Jézus neve uralkodik!

Élünk-e ezzel a névvel minden nap az életünkben? Evvel kezdjük-e a napunkat, hogy Jézus nevébe belefoglalom a mai napomat, Atyám! Az ellenség azt nem érintheti! A Jézus nevében! Hadd uralkodjon! Abban a pillanatban az ellenség minden ereje megsemmisült. Ami téged illet, a Jézus nevébe belefoglaltad a napodat.

Egyszerű, egy pillanat műve egy ilyen imádság, és elkezd munkálkodni a szellemi birodalom. Az ellenség meghátrál, és a tervei megsemmisülnek erre a névre, amely minden név fölé fölmagasztaltatott. Segítségül lehet hívni ezt a nevet, biztat minket az Ige. Miután már bent vagyunk a királyságban, akkor is. Nemcsak az üdvösségre.

Az Ékes kapu csodája után a 4. fejezet is erről szól, mert ez a 3. fejezetben leírtak szerint volt. A 4. fejezetben az apostolokat meghurcolják, kihallgatják, tömlöcbe zárják, majd megparancsolják, hogy ebben a névben nem taníthatnak. Ezt a nevet ki sem ejthetik. Észrevették a papok, hogy ebben a névben csodák történnek.

Kiderül, hogy az a Jézus, bár nincs itt, akkor is él és uralkodik, hatalma van, és ereje van, és cselekszik. Megtiltották a tanítványoknak, hogy ebben a névben szóljanak. Ebben a névben nem is taníthatok! Ezt a nevet ki sem ejthetitek! Ennyire féltek a névtől!

A mai világ tart-e ettől a névtől? Nem. Mert a Krisztus Testében nem látják, hogy milyen csodákra képes. De a Krisztus Testének föl kell ébrednie, hogy ez a név mennyire él, és pont úgy cselekszik, mintha maga Jézus lenne közöttünk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 4,10. 12. 18. 29.

10. Legyen tudtotokra mindnyájatoknak és az Izrael egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott halottaiból, Ő általa áll ez tielőttetek épségben.

A názáretbeli Jézus Krisztus neve által van ő itt tielőttetek. Az Ő ereje által áll ez itt tielőttetek épségben. Jézus neve által. Látod, megint ki van hangsúlyozva, hogy az Ő neve cselekedte ezt. A Jézus neve cselekedte. Péter tovább prédikál, itt nem áll meg.

12. És nincs senki másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Tanuljátok meg, papok, nincs másban üdvösség! Senki másban. Mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név. Nincs szükség más névre, mely által kell nekünk megtartatnunk.

Melyben kell meggyógyulnunk, melyben kell bölcsességet vennünk, amely névben kell teljességre jutnunk. Nincs más név!

Jézus *neve elegendő*, mert benne van a teljesség. Az Atya *teljessége*. Nincs más név, vegyétek tudomásul! – prédikál nekik. Nincs más név! Az üdvösség ebben a névben van. A papoknak nem volt tetszésére ez a beszéd, olyannyira, hogy megparancsolták nekik, egyáltalán ne szóljanak, és ne tanítsanak a Jézus nevében. A 18-as vers írja, ez parancsolat volt.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 4,10. 12. 18. 29.

18. Azért beszólítván őket, megparancsolák nekik, hogy egyáltalán ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében.

Ezt követően kiengedik őket a tömlöcből, de előbb még megverik és megfenyegetik őket. A 29–30-as versekben olvassuk, hogy *összegyűlnek* a tanítványok, és annál *bátrabbak* lesznek. Együtt elkezdenek imádkozni, felemelik a hangjukat Istenhez, és azt imádkozzák:

29. Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és add a Te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a Te beszédedet.

Mi nem fogjuk ezt a kincset, ami nálunk van, elhallgatni. Mi *hirdetni* fogjuk ezt a nevet! De Te tekintsd az ő fenyegetésüket, és add a Te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólhassunk! Ne engedd meg, Uram, hogy az ínunkba szálljon a bátorságunk! Annál bátrabbak leszünk, hogy megtiltották. Manapság is vannak keresztényüldözések. Ez az Ige nagyon időszerű.

Az Úr adjon bátorságot, teljes bátorságot a szólásra, és a Te kezdetet nyújtsd ki gyógyításra! Vagyis, ne csak üres beszéd legyen az, igenis nyújtsd ki a kezdetet a gyógyításokra, hadd lássák meg, hogy élsz, Uram! Jelek és csodák kövessék azt a Te szent Fiadnak, Jézusnak neve által.

Újra itt a név. A Te neved által történjenek ezek, mert ez a *név cselekszik*, ez a név él, ez a *név uralkodik*, ebben a névben teljhatalom van, a Jézus nevében. A Jézus nevében. Élsz-e vele? Parancsolsz-e ebben a névben? Hatalmad van, *királyi korona* van rajtad, az Úr Jézus Krisztus koronázott meg, a királyok Királya adta ezt neked.

Uralkodhatunk az életben az egy Jézus Krisztus által a névben. És ha nem látod azonnal, attól az még ott van a szellemi birodalomban. Ha te *kijelentetted*, hogy itt Jézus az Úr, minden térdnek meg kell hajolnia! Jézus az Úr. Segítségül kell hívni ezt a hatalmas nevet! Az Úr szeretné, ha szorgalmasabbak lennénk ebben a névben.

Nem nehéz dolgot kér tőlünk, a Jézus *nevét kiejteni hittel*. És meglátod, milyen változásokat hoz, ahogy megtanulsz szólani ebben a névben, rendeleteket hozni ebben a névben, *parancsolni* ebben a névben, megengedni és megtiltani ebben a névben. Parancsolhatsz ebben a névben.

Élünk-e vele? – ez a kérdés. Vizsgáljuk meg az életünk folyását, hogy élünk-e vele? És ha nem vagyunk megelégedve a látott képpel, akkor legyünk szorgalmasabbak ebben a névben. Ebben a névben van a teljességünk. Az Úr Jézus nevét *segítségül hívni* – ez mennyire ismert volt a korai gyülekezeti időkben!

Pál a korinthusiakhoz írt levelét ezzel kezdi. Rögtön a bevezetőnél olvassuk, hogy Isten gyülekezetének írja a levelet, amely Korinthusban van. A Krisztus Jézusban megszentelteknek írja, elhívott szenteknek mindazokkal együtt, akik a mi Urunk, Jézus Krisztus nevét *segítségül hívják*.

Mennyire közismert volt közöttük, hogy minket arról tudnak *megkülönböztetni* a világban lévőktől, hogy ezt a nevet *segítségül hívjuk*, hogy élünk ezzel a névvel! Jézus nevét segítségül hívjuk. Nem alkudunk meg helyzetekben, hanem mi segítségül hívjuk ezt a nevet, és tudjuk, hogy ebben a névben *jön a segítség*.

A Jézus Krisztus nevét segítségül hívják – mondja – bármely helyen. *Bárhol* is vagyunk, tömlöcben, börtönben, tengeren, bárhol – mondja Pál. Pál jól tudta, hogy milyen helyzetekből *menekítette ki* ez a név, a Jézus neve.

Tudjuk-e hittel, teljes elvárással, teljhatalommal kiejteni Jézus nevét? Ahogy kiejtjük, a Szent Szellem megdicsőíti ezt a nevet. Jézus mit mond róla? Ő engem dicsőít majd. Az én nevemet. Ahogy *kiejtjük* Jézus nevét, a Szent Szellem elindul, munkába megy, és elkezd a helyzeteket forgatni és *munkálni*.

Lehet, hogy te nem látod, mert el van rejtve, de a *színpalak mögött* folyik a szellemi munka, hogy ez a név felmagasztaltassék, mert te elrendelted. Legyél *kitartó* benne és ne a láthatókra tekints, nehogy elvegye a kedvedet, mert a Jézus neve mindenek felett való, és ebben a névben lehet uralkodni, és kell is.

Újra nézzük meg Pálnak az írását, most a 2Thessalonikára tekintünk. Minden levelében tanít erről. Ezt tudni kellett a tanítványoknak, hogy ez a név segítségül hívható. És mi lett a gyümölcse? Nézzük a 2Thessalonika első fejezetét, olvassunk egy pár sort itt, hogy miről tanít Pál ebben a névben.

2THESSALONIKA 1,11–12.

11. Mivégből imádkozunk is mindenkor érettetek, hogy a mi Istenünk méltóknak tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel, és a hitnek munkálásával az Ő ereje által.

Vagyis lehetünk az *elhívásra* méltatlanok is, attól még *nem veszítjük el* az elhívásunkat, de ti méltók legyetek – mondja Pál – erre az elhívásra. Nézzük, hogy megy ez. Tanuljatok meg a jóban gyönyörködni, és ne a gonoszban, ne a rosszban! A jóban tudsz-e gyönyörködni? Hogy a jót választod. Azt választod, ami kedves az Úrnak, és abban gyönyörködsz. Ez a keresztény utunk része. *A jóban gyönyörködjél!*

12. Hogy dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve bennetek, és ti is Őbenne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

Mikor fog ez a név megdicsőíttetni tebenned? Hogyha ezeket szem előtt tartod. Igenis *rendeld ki a hitedet* hathatósan, hadd munkálódjon ebben a névben! Tudod, hogy a te hited nem csalatkozik meg, mert Istentől született, és ami Istentől született, az legyőzi a világot.

Neked igenis van *bátor hited*, tessék használni! Ha ez a helyén van, akkor megdicsőíttetik a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve mibennünk. Vagyis mi *hordozunk egy nevet* ebben a világban, és ez a név el van rejtve bennünk.

Az Efézus írja, hogy *akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön*. Te az Ő nevéből neveztetés. A te neved úgy kezdődik, hogy Jézus Krisztus, és aztán jön a te neved, mert te az Ő nevéből neveztetés. Te az Ő birodalmában vagy, az Ő neve el van rejtve benned.

Neked kötelességed, hogy ez a *név megdicsőíttessék* tebenned, mert ennek a névnek dicsősége van, és hordozza ezt a dicsőséget. Ha ezt szem előtt tartod és a hiteddel munkálsz, akkor ez a név megdicsőíttetik az életedben. Vagyis *dicsőséges dolgok* fognak történni veled, ha *élsz a névvel*. Mert a név dicsőséget hordoz, a menny teljes dicsőségét hordozza, ha kiejted.

Hogy dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve bennetek, vagyis a Szent Szellem szolgálata ez. Ha kiejted a nevet, az Ő feladata, az Ő szolgálata, Istentől rendelt szolgálata, hogy ezt a nevet, ezt a szent nevet megdicsőítse az életedben. Dicsőséget szerez ennek a névnek. Nem neked, hanem annak a névnek, amiben uralmat vettél a helyzet felett.

Már nagyobb kedvet kaptunk az Úr Jézus nevének kiejtésére, azt hiszem, és még csak egy pár Igét néztünk eddig meg. Jézus neve megdicsőíttetik mibennünk, ha hittel ejtjük ki. Dicsőséget szerez az Atyának ez a név, amit mi hordozunk ebben a világban. Mi a *név hordozói* vagyunk, a Jézus nevében. Mondd, hogy Jézus neve! Jézus, Jézus, Jézus!

Még mindig itt vagyunk, a gyönyörű névnél. Jézus, Jézus, Jézus! Ő a mi Urunk. A Megváltónk. A Királyunk. A Parancsolónk. A Mindenünk. És ezt a fenséges nevet nekünk adta. Annyira egygé lettünk vele, hogy nekünk adta a nevét. Ehhez mit szólsz? Ez ámulatba ejti az embert, csodálkozásba ejti az embert, hogy a teljhatalmát ebben a névben nekünk adta, hogy rendelkezünk vele.

Ha *énbennem maradtok*, amit csak kértek, megkapjátok. Ha ez az *egység* nem oly tökéletes, ha rajta kívül kértél, akkor azt nem fogod megkapni ebben a névben sem, mert ez csak a szeretet által megy, és a hit által. De ha *énbennem maradtok* – mondja Jézus –, amit csak kértek ebben a névben, a tiétek.

A 2Timótheus 2. fejezetében is tanulunk valamit a névről, a drága szent névről, ami oly fenséges, oly magasztos és oly dicső, hogy meg kell köszönnünk, hogy megismertük, mert megváltoztatja az életünket. Ha ismerjük ezt a nevet, és ismerjük a *név kiejtésének a hatalmát* és erejét, akkor megváltoznak a mindennapjaink. Mit engedünk meg ebben a névben? Uralkodunk-e ebben a névben?

2TIMÓTHEUS 2,19.

19. Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentuma, melynek pecsétje ez: Ismeri az Úr az övéit, és: Álljon el a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja.

Megáll az Istennek erős fundamentuma, vagyis alapja. Nézzük, mi az! Ismeri az Úr az övéit, vagyis biztos lehetsz benne, hogy pontosan tudja, hogy Jézus *neve rád van írva*, hogy az övé vagy, megismer téged, az Ő nevéből nevezted. Micsoda Ige!

Akarod, hogy ez a név hathatós legyen az ajkadon? Szeretnéd? Akkor a hamisságokat távoztasd el az életedből! A kettő nem fog egyszerre menni. A hamisságtól távozzon el mindenki, aki ezt a nevet vallja! Vagyis szeresd a jót, kövesd az igazságot, járd szeretetben, és ez a név, ez a Krisztus neve mindenhatóvá válik az életedben, ha eltávoztatod a hamisságot.

A hamis ajkak, hazug ajkakat megveti az Úr. Ez az egyik dolog, amit a Példabeszédekben olvasunk, hogy gyűlöli az Úr. A hamisságokat távoztasd el magadtól! Az Úr a segítségedre lesz. *Törekedj a jóra*, a jót válaszd, a jót cselekedd, és ez a név fenséges lesz az életedben!

Egyre jobban fog megnyilvánulni, egyre jobban fogja mozgatni a szellemi birodalmat, ahogy az *ajkadon tisztasággal* ki tudod ejteni ezt a nevet. Az Úr tisztaságában, mert a szent vér van feletted, és a hamisságtól pedig eltávoztál. Kell hozzá, le van írva! Álljon el a hamisságtól mindenki!

Ki szeretne teljesen elállni a hamisságtól? Mindannyian törekszünk erre. Akkor segítségül hívjuk az Úr nevét, és aki az Úr nevét vallja – mindenható név, cselekszik, győzelmeket hoz, *legyőzte* a betegséget, a fájdalmat, a halált, a szegénységet –, ez a név cselekszik! Ez a név mindenható. Dicsőség Istennek – mondjuk bátran! Dicsőség Istennek!

A zsidókhöz írt levélben megint a névről jön egy kijelentés. Most szeretnénk még tudakozni, hogy miket tanít az Írás a névről, a név használatáról. És ez a név nem más, mint a Jézus neve.

ZSIDÓ 6,10.

10. Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az Ő neve iránt, mint akik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek.

Vagyis nem cselekedetekből nyerted az üdvösséget, de az Úr igenis nézi a cselekedeteket, és nem igazságtalan, meg fog *jutalmazni a jó cselekedetekért*, amelyekre a Krisztusban téged újonnan teremtett. Kellenek ezek a cselekedetek, ne mondjuk azt, hogy ezek nem fontosak! Igenis fontosak, sőt Isten nézi ezeket, és ezek szerint jutalmaz meg minket.

Nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkezzen a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az Ő neve iránt. Figyelj! Minden olyan dolgot, amit a felebarátodnak teszel, ha egy pohár vizet adsz az Ő nevében, az olyan, mintha az Úrnak tetted volna. És az Úr nem igazságtalan, hogy meg ne jutalmazzon téged. Úgyhogy amit teszel a másíknak, azt az Úrra való lelkiismeretteddel tedd, az Ő nevével.

Mindig tedd hozzá, amikor megindul a szíved, hogy Uram, ezt a Te nevedben teszem most! Olyan, mintha Neked tenném, és tudom, hogy Nálad *föl van írva*, ha senki nem látja, az sem számít. Nem azért teszem, hogy a másíktól hálát várjak, vagy a másík megköszönje, mert ha hálátlan, és nem jut eszébe, én akkor is Neked cselekedtem. Neked tettem, a Te nevednek tettem. A Te neved szeretete iránt cselekedtem ezt! – és az Úr nem igazságtalan, hogy meg ne fizessen. Bőségesen fog megfizetni. Megjutalmaz téged.

Fedezzük fel, hogy ebben a névben micsoda *közösségben* lehetünk az Úrral! Amit csak a másíknak teszünk, a legkisebb dologtól kezdve, ha azt az Úr nevében tesszük, olyan mintha az Úrnak magának cselekednénk. Óriási kegyelem van ebben a névben, éljünk vele!

És nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkezzék ezekről. Fel vannak írva nála ezek a cselekedetek, hogy tanúsítottuk ezt a szeretetet az Ő neve iránt, mint akik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek. Vagyis amikor én kiállok ide szolgálni – hogy magamat hozzam példának –, az Úr Jézus nevében jövök ide elétek és hiszem, hogy az Isten színe előtt, az Istenből szólok Isten Igéjét a Krisztusban, az Ő nevében, és ezért teljesség kell, hogy jöjjön rátok az Ő nevében.

Minden tökéletlenségem, minden hibám, minden tévesztésem ellenére az *Úr teljessége* fog jönni, mert az Ő nevében szólok nektek. Elnyeli a gyengeségeinket, a gyarlóságainkat, a nem tökéletes voltunkat. Ez a név elnyeli, és teljességet hoz elő az Ő neve. Az Ő neve cselekszi.

Én az Ő nevében jöttem ma ide hozzátok, titeket is az Ő nevébe helyeztelek bele, amikor imádkoztam ezért az alkalomért. Az *ellenség elnyeletik*, nem marad hely. Békességet érzel, szeretetet érzel, kiáradást érzel, az Úr jelenlétét érzed.

Ebben a névben van ez a *szolgálat*, az Úr Jézus nevében. Az ellenségnek nem marad hely, sem viszálykodás, sem aggodalmak, sem félelmek, sem meg nem bocsátás, ez mind leesik rólad ebben a névben, Jézus nevében. Éljetek evvel a névvel.

ZSIDÓ 13,15.

15. Annakokáért Óáltala vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az Ő nevéről vallást tevő ajkaknak gyümölcsét.

Vagyis ezeket a *dicséreteket* nem felejtjük el akkor sem, ha nem nagyon van mivel dicsekednünk, akkor is dicséret jár Neki, *mindenkor*. Azt mondja, hogy mindenkor vigyünk dicséretet az Úr elé. Ez is köteles részünk. Minden pillanatban kell, hogy legyen valami, amikor

azt mondod, hogy igen, ezt az Ő neve cselekedte, azokra a dicső dolgokra gondolva *hálát* kell adnom Istennek. Az Ő nevééről vallást tevő ajkak gyümölcse.

Ezek *gyümölcsök*, amit a trón elé viszünk. Áldozatok. Áldozat az Úr trónja előtt, hogy az Ő nevééről vallást teszek. Ez a hatalmas *név mit cselekedett* az életemben! Legyőzte az ellenséget, legyőzte a betegséget, gyógyulást hozott nekem, örömet hozott nekem, gyarapodást hozott nekem. Ez a *név cselekedte*.

Amikor ezt kijelented, még akkor is, ha nem látod, az a *dicséretetek áldozata* volt a trón előtt. Ezt a nevet magasztalod, ezt a nevet látod, és magasztalod a Jézus nevét. Az Ő nevééről vallást tenni, ne feledkezz el erről! Tegyéél vallást a nevééről. Igen, ez a *név cselekedte*, a *szent név*, a hatalmas *név*, a Jézus neve cselekedte az életemben. Gyakorold ezt! Mert a *szent nevet* a Szent Szellem fel fogja magasztalni.

Ha az ajkadon így elhangzik, akkor a Szent Szellem meg fogja cselekedni. Az Ő feladata, hogy felmagasztaltassék ez a *név*. Mennyire összefüggnek ezek! Apró részeket nézünk az Igéből innen-onnan, és hogyan *összeáll a kép!* Az Ő neve hogy felmagasztaltatik minden *név* fölé, mert *dicsőséget* vesz magának!

Hívj segítségül engem a nyomorúság idején – mondja. Átmentünk-e nyomorúságos helyeken az elmúlt időkben? Szerintem mindannyian kószolunk belőle időről időre, hogy most nyomorúság van. Helyzetek, a világban nagyon nehéz idők vannak. Azt mondja, hogy amikor ezeken a nyomorúságos helyeken vagy, *hívj segítségül* engem!

Micsoda *felkérés* ez a kegyelem trónjáról! *Hívj segítségül* engem, ne feledkezz el rólam! *Hívj segítségül* engem, hiszen én itt vagyok! *Hívd segítségül* az én nevemet! *Bátorít* az Úr minket. Azt mondja, hogy én *megszabadítalak* téged, csak ne felejts el *segítségül hívni* engem! *Hívj segítségül* engem, én megszabadítalak téged – és utána jön valami, amiről sokan elfeledkezünk –, te pedig *dicsőítesz* engem.

Dicsőíteni kell ezt a nevet, magasztalni kell, hálaadásokat kell vinni ebben a névben a trón elé! Te *hívj segítségül*, én megszabadítalak, és te *dicsőíts* engem! Dicsekedj ezzel a névvel, hogy mit cselekedett az Úr neve az én életemben! *Dicsőíts* engem ebben a névben! Ne a problémákra tekints, hanem *dicsőíts* engem ebben a névben!

Áldott legyen a neve, hogy megragadjuk ezt, és jobban fogjuk ezt cselekedni, mint eddig valaha, mert közben az ajkadon van ez a *név*, és ez a *név cselekszik*. Ez a *név élő és ható*. Isten Igéje ez a *név*. Olvasd el a Jelenések 19-ben, hogy az Ő neve Isten Igéje.

Ha az Isten *Igéjét kiejted* a Jézus nevében, nincs hozzá mérhető *hatalom* sem földön, sem égben, sem föld alatt a Jézus nevében. Drága *szent név*. Áldott legyen a neve, és ezt a nevet ma közelebb engedjük a szívünkhöz, mint eddig valaha és elkötelezzük magunkat.

Ebben a névben *bátrabban* veszünk hatalmat, mint eddig valaha, és jobban fogjuk szeretni ezt a nevet. És jobban fogjuk magasztalni. A Jézus neve *édesebb* lesz nekünk, mint eddig valaha, mert micsoda *kincs és teljesség* van benne!

EFÉZUS 5,20.

20. Hálákat adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának.

Vannak fordítások, ez szerencsésebb mindenekben. Mindenkor mindenekben, bárhol is jársz. Hogyha a megtört hajó orrába kapaszkodsz is éppen, akkor is, ott is hálákat adjál a mi

Urunk Jézus Krisztusnak nevében! A hálánkat is így tudja elfogadni az Atya, a névben. Hálákat adni ebben a névben az Istennek és Atyának.

A hálaadásaink sem mehetnek másképp, csak ebben a névben. Mert ebben a névben megtisztulva vagyunk a trón előtt. Minden gondolat, ami nem odavaló, abban a pillanatban leesett a trón előtt, ahogy kiejted ezt a nevet. Egy *megszentelődés* megy végbe ebben a névben. A háláinkat így tudja az Atya meghallgatni, ebben a névben. Elgondolkodtató!

KOLOSSÉ 3,17.

17. És mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Óáltala.

Cselekedni lehet szóval vagy tettel. Ha *kimondjuk* a szavainkat, az is a hitünknek egy *cselekedete*. Ezért írja, hogyha cselekedtek szóval vagy tettel. A tetteinkkel is cselekszünk, de a szavaink is cselekedetek Isten trónja előtt. Mert ez a hit törvénye, hogy hiszünk és szólunk, és ahogy szóltuk azt, az szellemi cselekedet volt. A hit szava.

Ezért mondja, hogy minden, amit cselekedtek szóval vagy tettel, *mindent* az Úr Jézusnak *nevében cselekedjétek*. Nincs más! Csak így tegyetek mindent! Jézus nevében cselekedjétek! Vagyis az összes cselekedetünket a Jézus nevében cselekedjük meg. Miért fontos ez? Mert az ellenség nem kap helyet, minden rés bezárul, és leesik a gonosznak minden szándéka, amikor kiejted ezt a nevet.

Még ha sündörögne, forgolódna is, valamit éppen tervez, készíti az aznapi gonosz terveit, és te mérsz az utadon a legjobb szándékkal, és azt mondd, hogy az én *napomat* a Jézus nevében fogom ma megcselekedni, akkor abban a pillanatban leestek az ördögnek a tervei onnan. A Jézus neve cselekszi ezt, egy teljesség van benne.

Mindent a Jézus nevében kell tenni! Beülsz az autóba, a Jézus nevében fogsz eljutni az úticélba – jelentsd ki! Elnyeletik a gonosz minden szándéka, amikor ezt a nevet kiejted, ezért kéri tőlünk ezt az Atya, hogy ebben a névben cselekedjünk. Ebben a névben. Kijelentjük, hogy ebben a névben a *hatalom uralkodik* a helyzet felett, a Jézus nevében. Ámen.

Mindent ebben a névben cselekedjétek! Emlékeztessük magunkat erre, amikor jövünk-megyünk, amikor cselekszünk, amikor szólunk! Uram, a Jézus nevében fogok szólni. Még ha úgy is érzed, hogy jaj, de megmondanám a másíknak a magamét, a Jézus nevében fogok szólni.

És nézd meg, hogy ott lesz az a kegyelem, hogy csak azt mondd ki, amit ki kell mondanod. És ez nagy kegyelem, ez nagyon nagy kegyelem, Jézus nevében. Áldott legyen az Ő neve! Mondjad, hogy áldott legyen az Ő neve! Áldott legyen az Ő neve! Bizony. És ez a *név áldott*, minden cselekedetünkben kijelentjük.

A *névhez hozzáférés* kell – ezt kell még látni –, és ezzel zárjuk a mai gondolatsort. Megnézünk olyanokat, akik a Jézus nevét segítségül hívták és mégis pórul jártak. Van ilyen? Van, ha valakinek nincs hozzáférése a névhez, akkor jobb, ha ki sem ejti ezt a nevet.

Ez történt Skévával és a fiaival. Az Apostolok cselekedetei azért írja le, hogy legyen bennünk egy *egészséges istenfélelem*, amikor kiejtjük ezt a nevet, egy istenfélelemmel tudjuk kimondani ezt a nevet, amikor szükség van rá. A 19. fejezet az Apostolok cselekedeteiben egy rövid kis történet, és végtelenül tanulságos.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 19,13–17.

13. Elkezdtek pedig némelyek a lézengő zsidó ördögűzők közül az Úr Jézus nevét hívni azokra, akikben gonosz szellemek voltak, mondván: Kényszerítünk titeket a Jézusra, akit Pál prédikál.

Gondolták, hogy ez a Jézus neve milyen jól működik azoknak, hívjuk mi is segítségül ezt a nevet! Mi is mondogassuk Jézus nevét! Hát megtették, elkezdtek a Jézus nevét hívni azokra, akikben gonosz szellemek voltak. A gonosz szellemek megnyilvánulnak, tehát nem nehéz kitalálni, hogy ki az, akinél ezek a gonosz szellemek vannak. Hívjuk segítségül a Jézus nevét! Itt van a baj, hogy ismered-e személyesen azt a Jézust? Van-e vele *személyes kapcsolatod*?

Ott van-e a Szent Szellem közössége, amikor kiejted ezt a nevet? Mert ha csak annyit jelent neked a név, hogy láttad a nagy szolgálókat, hogy a Jézus nevére milyen csodák történnek, és azt monddod, a Jézus nevében legyen ez meg az, akkor nem fog mozdulni a Szellem, mert nincs közösség vele, sőt ha nem vagy benne a krisztusi Testben, akkor még rossz vége is lehet. Nézd meg, mi történt itt.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 19,13–17.

14. Valának pedig némelyek Skévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, akik ezt művelik vala.

Azt mondták, hogy Jézus neve csodákra képes, és elkezdtek hívni a Jézus nevét segítségül.

15. Felelvén pedig a gonosz szellem, monda: A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kik vagytok?

Hallottál-e már démonokat szólani? Nem kell sokat figyelmezni rájuk, mert a hazugság atyjától származnak, de tudnak szólani, és ilyenkor meg kell nekik parancsolni, hogy némuljanak el. Pál a szellemi birodalomban meg volt jelölve.

Skéva fiai nem voltak benne a Krisztus Testében, ezért *nem volt hozzáférésük* a névhez. Vagyis, nincs jogosultságod a Jézus nevében parancsolni nekem! – mondták a démonok. Hogy képzeled, hogy parancsolgatsz nekem a Jézus nevében, amikor nem vagy annak a Testnek a tagja!

Jól tudják azt a démonok, meg vagy-e jelölve. A szent szellemi birodalomban meg vagy *jelölve* a szíved körülmetélésével, amikor oda bekerülsz, hogy *hatalmad* van fölöttük. Meg vagy jelölve. És ti kik vagytok? – kérdezték. És nemcsak, hogy ilyen szemtelenül válaszoltak, hanem utána rájuk ugrottak. Képzeld el, hogy rájuk ugrottak!

16. És reájuk ugorván az az ember, akiben a gonosz szellem volt, és legyőzván őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy mezítelenen és megsebesülve szaladának ki abból a házból.

Természetfeletti erő volt [a sötétség oldaláról] az emberben, akiben a gonosz szellem volt, mert hatalmat vett rajtuk, még a ruhát is leszedte róluk. Mezítelenül és megsebesülve szaladtak ki a házból. Nézd meg, hogy megszegyénültek!

Jézusnak a neve egy *felhatalmazással működik*. Ha nincs meg ez a felhatalmazásunk, akkor csak üresen ejtjük ki ezt a nevet, mert a Szent Szellem nem mozdul mögötte. A Szent Szellem *mozdulása* kell mögötte.

17. Ez pedig tudtukra lett mindeneknek, mind zsidóknak, mind görögöknek, kik Efézusban lanknak vala, és félelem szálla mindnyájukra, és magasztaltatik vala az Úr Jézusnak neve.

Képzeld el, hogy mezítelenül szaladnak ki a főpap fiai, hát akkor ott történhetett valami, gondolták, és elkezdtek beszélni erről. Az ördög nagyon szereti a botrányköveket, és híre megy gyorsabban, mint az Evangéliumnak. Tapasztaljuk, ha valami történik, annak pillanatok alatt híre megy.

Magasztaltatik vala az Úr Jézusnak neve – egy olyan név, ami ítéletekre is képes, rettentésre képes, és megszegyeníti az ellenséget. Bátran hívd ezt a nevet segítségül minden pillanatban, és élj vele, és *líktess együtt* ezzel a névvel minden pillanatban! Tudd, hogy ez a név a tied, hogy erő van benne, hogy hatalom van benne, hogy csodákat cselekszik, hogy éltet ez a név téged! *Magasztaltassék ez a név az életünkben!*

Még az *ördögök is engednek* nekünk! – így jöttek vissza Jézus tanítványai, mert őket Jézus fölhatalmazta. A Lukács evangélium 10,17-ben olvassuk ezt. Örvendezve jöttek vissza. Jézus kiküldte őket, hogy az én nevemben menjetek, és gyógyítsátok a betegeket, halottakat támasszatok fel! És jöttek vissza mind a hetvenen, hogy még az ördögök is engednek nekünk e név hallatán. Miért? Mert fel voltak *hatalmazva* erre a névre.

Tudod-e, hogy neked *hatalmad* van a névben? Emeld fel a kezed, ha tudod, és élj vele! Élj vele! Hatalom van ebben a névben, *gyönyörködj* ebben a névben és kerülj közösségbe ezzel a névvel! Azért kezdtük így, hogy Jézus nevében gyönyörködtünk.

Legyél *közösségben*, hogy amikor kiejted a Jézus nevet, akkor biztos lehetsz, hogy a Szent Szellem hatalmasan fog mozdulni, mert Te Őbenne vagy, Ő tebenned van, és minden térdnek engednie kell ennek a névnek a hallatán. Ámen.

Emeld föl a kezed! Halleluja! Elkezdjük dicsérni Őt újra. Megköszönjük neki ezt a csodát, ezt a nagy csodát, amit adott nekünk ebben a névben. És ebben a névben fogunk ma imádkozni értetek. Ebben a névben fogunk parancsolni a fájdalmaknak, a betegségeknek, a drága Jézus nevében.

És ezt a nevet a *legnagyobb kincsként* tekintjük az életünkben. Legnagyobb kincsként! Megnyitotta a szemünket arra, hogy ne legyünk tétlenek? A könyv bármelyik lapját olvasod, olvasni fogsz a Jézus nevéről. Élj vele! Remeg a szellemi birodalom ettől a névtől, az ellenség birodalma remeg, hogy ki ne ejtsd hittel.

Ha *hittel kiejted*, neki vége van. Neki mennie kell onnan! Halleluja! Nekünk pedig *örvendezni* kell ebben a névben. Gyönyörúséges az Úr Jézus neve, gyönyörúséges, mindenható, fenséges, magasztos, magasságos, áldjuk Őt. Kezdjük áldani az Úr Jézus nevet, a drága szent nevet! Halleluja!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.